

N:o 179.

Af herr **G. Elowson**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om vissa åtgärders vidtagande i anledning af Riksdagens beslut om anställande af skogsingenjörer.*

Sedan Riksdagen i underdånig skrifvelse af den 15 maj 1874 till Kongl. Maj:ts disposition stält ett årligt förslagsanslag af 15,000 kronor, afsedt att användas för anställande af skogsingenjörer till enskilda skogegares tjänst, mot åtnjutande af samma aflöning och reseersättning samt öfriga förmåner, hvilka vore bestämda för i statens tjänst anstälde landbruksingenjörer, med skyldighet för blifvande skogsingenjörer att ställa sig till efter rättelse de närmare föreskrifter om deras anställning och tjänstgöring, som komme att bestämmas, så föreskref Kongl. Maj:t derefter i nådigt bref af den 16 oktober 1874 på underdånigt förslag af dåvarande skogsstyrelsen, att, intill dess det visat sig i hvilken utsträckning skogsingenjörernas biträde komme att användas, endast 3:ne sådana tjänstemän skulle till en början tillsättas mot samma årliga aflöning, som landbruksingenjörerna i lägsta lönegraden då åtnjöte, eller 2,000 kronor, hvarjemte äfven i samma nådiga bref bestämdes, att styrelsen framdeles, sedan erfarenhet vunnits om ifrågasvarande institution, skulle till Kongl. Maj:t ingifva underdånigt förslag om instruktion för skogsingenjörerna.

Första året eller 1875 tjänstgjorde alltså endast 3 skogsingenjörer, året derpå måste antalet ökas till 5 dylika tjänstemän, och derpå följande år var det nödvändigt att anställa ytterligare en 6:te skogsingenjör för att alla ingångna requisitioner om dessa tjänstemäns biträde skulle hinna att under året verkställas. Skogsingenjörernas antal hade

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 37 Häft. (N:o 179.)

alltså, redan 3:dje året efter beslutet om deras anställande, uppgått till 6 eller det högsta antal, hvarför Riksdagen beviljat anslag, så att redan då tidpunkten synes hafva varit inne att till Kongl. Maj:t ingifva underdånigt förslag om instruktion m. m. för skogsingeniörs-institutionen. Så skedde dock ej, och emellertid hafva allt sedan 6 skogsingeniörer varit och äro fortfarande i oafbruten verksamhet med en årlig arbetstid för hvarje ingenjör af circa 110 förrättningsdagar och omkring 50 resedagar eller tillsammans omkring 160 dagar (med undantag af att under 1879—1880 ej fler än 5 ingenjörer hade full sysselsättning, hvaremot under 1886 en extra 7:de ingenjör måste anställas), hvaraf synes, att i medeltal hela den för utarbete i skog och mark tjenliga årstiden varit och är fullt upptagen, under det att vintermånaderna upptagits med afgifvande till kongl. domänstyrelsen af berättelser och redogörelser för verksamheten under sommaren och med fullbordandet för enskildes räkning af kartor och handlingar. Nu hafva dock 16 år flutit, utan att något förslag till instruktion för nämnde tjänstemän hörts af, oaktadt det, såsom af ofvanstående synes, måste anses till fullo ådagalagdt, att skogsingeniörsinstitutionen tillvunnit sig allmänhetens fulla förtroende.

Under det att landtbruksingeniörerna, som i lägsta lönegraden erhålla 2,000 kronor i årlig lön, få tre ålderstillägg med 500 kronor hvar 5:te år intill uppnådda 3,500 kronor, hafva skogsingeniörerna hittills ej fått mera än ett ålderstillägg å 500 kronor från och med år 1890.

Då nu skogsingeniörerna tillkommit på Riksdagens initiativ och beslut fattades vid deras anställande, att de skulle vara likställda med landtbruksingeniörerna i löne- och andra förmåner, så torde det endast vara fullt konsekvent och med rättvisa förenligt, att skogsingeniörerna komma jemlikt Riksdagens beslut år 1874 i likställighet med landtbruksingeniörerna.

Något rimligt skäl torde ej heller finnas, hvarför skogsingeniörerna skola vara sämre aflönade än landtbruksingeniörerna, då kompetensvilkoren äro enahanda och arten af de förres tjänstgöring är minst lika, om ej mera ansträngande och helsopröfvande än de senares. Vården om skogarne är för öfrigt en mycket magtpåliggande angelägenhet, hvarför ock fördelen af att hafva en tjänstemannacorps, afsedd för den enskilda skogshushållningen för visst bestämdt billigt pris, torde ligga i öppen dag.

På grund häraf får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen uti skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t låta vidtaga de på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning ankommande åtgärder, hvilka kunna påkallas af Riksdagens år 1874 fattade beslut om anställande af skogsingenjörer.

Om remiss till något af kammarens tillfälliga utskott anhålles vördsammast.

Stockholm den 20 mars 1891.

Gullbr. Elowson.
